

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 425/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., P., zastúpenej advokátom JUDr. M. F., Advokátska kancelária, P., pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. februára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2013 doručená sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. februára 2013.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla: „Konaním, ktorým došlo k porušeniu základných práv sťažovateľky, je rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. 02. 2013. Rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť dňa 07. 03. 2013. Sťažovateľka sa návrhom doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 30. januára 2012 domáhala, aby súd určil, že odporkyňa (Správa katastra P.) je povinná nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľky, obnoviť stav pred zásahom a zrušiť záznam - zápis na LV, k. ú. P., v časti C tarchy: vecné bremeno - právo stavby - cintorín, cestná, miestna a účelová komunikácia...

Sťažovateľka odôvodnila svoj návrh tým, že je výlučnou vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., zapísaných na LV.

Sťažovateľka poukázala na to, že dňa 23. 08. 2011 zistila, že Správa katastra P. zapísala na LV v kat. území P. vecné bremeno tak, ako už bolo vyššie citované, v rozpore s § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. Sťažovateľka zdôraznila, že vecné bremeno v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. vzniká vo verejnom záujme iba vtedy, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, čo mesto P. v návrhu na zápis vecného bremena do katastra nehnuteľností nepreukázalo.

Sťažovateľka namietala, že k zápisu vecného bremena sú nevyhnutné listiny, ktoré preukazujú, potvrdzujú právo k nehnuteľnostiam, a to, že stavby: cintorín a dokonca aj miestna komunikácia, ku ktorej Správa katastra P. zapísala vecné bremeno, boli povolené podľa platných právnych predpisov a takýmito listinami sú: územné rozhodnutie, stavebné povolenie, súhlas vlastníka pozemku a kolaudačné rozhodnutie. Podľa sťažovateľky Správa katastra P. sa mylí, pokiaľ tvrdí, že právo vecného bremena v prospech vlastníka stavby vzniká predložením návrhu na zápis a nie aj preukázaním, že ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov.

Podľa sťažovateľky stavebník nemal v čase stavby cintorína k pozemku... žiadne právo, ktoré by ho oprávňovalo na vykonanie stavby. Vlastníkom pozemku bola fyzická osoba M. M., rod. B., po ktorej smrti zdedila túto nehnuteľnosť... jej dcéra MUDr. V. K.

Mesto P. a ani MsNV P. nikdy neboli vlastníkami predmetných pozemkov, teraz vo vlastníctve sťažovateľky, na ktorých sa nachádza stavba cintorína a cestnej komunikácie.“

Sťažovateľka ďalej uvádza, že «Stavby cintorína a cestnej komunikácie boli postavené na sporných pozemkoch bez súhlasu vlastníka pozemkov. Tieto stavby zriadilo MsNV P.

Podľa legislatívy platnej v čase výstavby cintorína, neoprávnenú stavbu mohol zriaďiť iba občan (§ 221 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného do 01. 01. 1992). Pokiaľ teda zriadila stavbu tzv. socialistická organizácia bez toho, aby mala k zriadeniu stavby na cudzom pozemku riadny právny titul, nebolo možné túto stavbu vyporiadať podľa § 221 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného v znení pred novelou č. 50/1991 Sb.. To však neznamenalo, že by takáto stavba bola oprávnená.

Podľa sťažovateľky postupom Správy katastra P. - zapísaním vecného bremena došlo k hrubému zásahu do vlastníckych práv sťažovateľky, a to práva vlastníť a pokojne užívať svoj majetok, čo vyplýva ako zo samotného znenia ustanovenia § 151n ObčZ, tak aj z textu zápisu na LV, v kat. území P., v Časti C: ťarchy...

Podľa § 35 ods. 2 písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z., návrh na vykonanie záznamu sa musí podať písomne a musí obsahovať verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti. Ak Správa katastra P. vykonala zápis vecného bremena do katastra nehnuteľnosti bez toho, aby mala „inou listinou“ preukázanú skutočnosť - že ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, postupovala v rozpore so zákonom a zasiahla tak do vlastníckych práv sťažovateľky...

Správa katastra P. teda nechránila vlastníctvo sťažovateľky, napriek tomu, že ho sťažovateľka upozornila, aby vyžiadala od vlastníka stavby listiny preukazujúce v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. vznik vecného bremena a následne oprávnenosť zápisu vecného bremena do katastra nehnuteľností. Správa katastra P. záznam vykonala a o predloženie potrebných listín preukazujúcich povolenie stavby podľa „platných právnych predpisov“ - navrhovateľa záznamu nepožiadala.

Vychádzajúc z obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie a v danom prípade z povinnosti orgánu verejnej moci rozhodnúť vo veci spôsobom, ktorý určuje zákon, treba v prvom rade uviesť, že v posudzovanej veci postupom správneho orgánu došlo

k porušeniu základných práv sťažovateľky a preto postup porušovateľa nezodpovedá požiadavkám kladeným zákonom na spravodlivé súdne konanie.»

3. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo spoločnosti P., s.r.o., podľa článku 46 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. 02. 2013, porušené bolo.

3. Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. 02. 2013, sp. zn. 2 S 6/2012 sa zrušuje.

4. Vec sa vracia Krajskému súdu Prešov na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľka si uplatňuje nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia... vo výške 331,14 EUR (dva úkony po 130,16 EUR - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné podanie na ústavný súd, plus 2 x režijný paušál po 7,81 EUR) a DPH vo výške 55,20 EUR, na účet advokáta JUDr. M. F... ktoré je Krajský súd Prešov povinný uhradiť do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sa návrh na začatie konania ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. ...

12. Podstatou sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. februára 2013, ktorým krajský súd

zamietol návrh sťažovateľky v konaní podľa § 250v Občianskeho súdneho poriadku o určenie, že odporkyňa, Správa katastra P., je povinná nepokračovať v porušovaní práva sťažovateľky, obnoviť stav pred zásahom a zrušiť záznam – zápis vecného bremena k nehnuteľnosti.

13. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré sú upravené zákonom o ústavnom súde, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv.

14. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza dôvody podania žaloby na krajskom súde a uvádza, v čom vidí pochybenie Správy katastra P. pri zápise vecného bremena záznamom v prospech tretej osoby. Ďalej cituje z napadnutého rozsudku krajského súdu, cituje relevantné právne predpisy, opisuje skutkové okolnosti vykonania záznamu Správou katastra P. a uvádza právnu argumentáciu tvrdeného pochybenia v postupe Správy katastra P. Argumentácia sťažovateľky v sťažnosti sa však zaoberá výlučne postupom správneho orgánu, t. j. Správy katastra P., a to predovšetkým skutkovými zisteniami tohto orgánu, s ktorými sťažovateľka nesúhlasí.

K samotnému namietanému porušeniu svojich základných práv rozsudkom krajského súdu sťažovateľka len uvádza, že „v posudzovanej veci postupom správneho orgánu došlo k porušeniu základných práv sťažovateľky a preto postup porušovateľa nezodpovedá požiadavkám kladeným zákonom na spravodlivé súdne konanie...“. Z odôvodnenia sťažnosti nie je možné vôbec identifikovať, čo je predmetom sťažnosti vo vzťahu k rozsudku krajského súdu.

15. Ústavný súd konštatuje, že zásadným nedostatkom sťažnosti je úplná absencia akýchkoľvek dôvodov a argumentácie k tvrdenému porušeniu označených základných práv napadnutým rozsudkom krajského súdu. Sťažovateľka neuviedla žiadne konkrétne nedostatky namietaného rozsudku krajského súdu, a to napriek skutočnosti, že v petite sťažnosti označila ako porušovateľa svojich práv krajský súd. Sťažnosť, naopak, obsahuje dôvody nesúhlasu sťažovateľky s postupom Správy katastra P., čo však nie je predmetom konania pred ústavným súdom o tejto sťažnosti.

Sťažnosti teda chýba také náležité a zrozumiteľné odôvodnenie návrhu, ktoré by poskytlo nevyhnutný východiskový rámec pre preskúmanie označeného rozsudku krajského súdu z pozície sťažovateľkou namietaného porušenia označených článkov ústavy a dohovoru. Ústavnému súdu neprináleží domýšľať si alebo dopĺňať chýbajúcu ústavnoprávnu argumentáciu sťažovateľky v konaní o ústavnej sťažnosti.

16. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, preto ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať ex offio (z úradnej povinnosti). Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 206/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené

predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

18. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky advokátom konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky vykazuje nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde, a preto ju bolo potrebné pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Vzhľadom na požiadavku materiálnej ochrany ústavnosti ústavný súd preskúmal aj namietaný rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. februára 2013. Krajský súd v namietanom rozhodnutí najmä uviedol:

„Súd musí zdôrazniť, že skutočnosti uvádzané navrhovateľom v návrhu považoval za nedôvodné, pretože čo sa týka preukázania podmienok ustanovených v § 4 zákona č. 66/2009 Z. z. sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporkyne ohľadom splnenia podmienok pre zápis listinných dôkazov - stavby postavenej v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi a je toho názoru, že záznam vykonaný do katastra nehnuteľností na liste vlastníctva č. k.ú. P. dňa 19. augusta 2011 pod sp. zn. Z 2382/2011 je správny a zákonný.

Ak navrhovateľ v návrhu tvrdí, že postupom odporkyne došlo k nezákonnému zásahu do jeho vlastníckych práv, tieto tvrdenia nemajú oporu v zákonných ustanoveniach podľa ktorých odporkyňa pri zápise vecného bremena na základe listinných dôkazov, ktoré predložilo Mesto P. postupovala.

Zákon č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v ustanovení § 34 ods. 1 upravuje, že práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklopom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín

a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

Správa katastra vykoná záznam bez návrhu, prípadne na návrh vlastníka alebo inej oprávnenej osoby (§ 35 ods. 1 citovaného zákona).

Ak je verejná listina alebo iná listina spôsobilá na vykonanie záznamu, správa katastra vykoná záznam do katastra (§ 36 ods. 2 zákona).

V danej veci správa katastra vydala jeden z troch druhov zápisov a to záznam.

K uvedenej problematike už Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval (R 96/1994) pričom vyslovil, že vykonaním zápisu vlastníckeho alebo iného vecného práva záznamom do katastra nehmuteľnosti nevznikajú, nemenia sa ani nezrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Vykonanie zápisu záznamom do katastra nie je teda rozhodnutím správneho orgánu v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., a preto takýto zápis údajov formou záznamu do katastra nemôže byť predmetom preskúmania súdom v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Účelom konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (ktoré pojem Občiansky súdny poriadok priamo definuje) je totiž poskytnutie súdnej ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nieje rozhodnutím, a tento bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný. Súdne konanie sa stáva zárukou, že súd vyslovením povinnosti nepokračovať v porušení práva a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na eliminovanie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním, prípadne aj nekonaním orgánu verejnej správy...

Jednou zo zásad vyjadrených v článku 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je, že vlastníctvo nemôže zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Z uvedenej zásady aj v danom prípade vyplýva, že nestačí vec posudzovať len z čisto formálneho hľadiska, ale je potrebné vychádzať z podstaty veci. Správny orgán má chrániť vlastníctvo subjektu, ktorému také právo prislúchalo, v danom prípade navrhovateľa a pokiaľ žiadateľ vykonania záznamu predložil listiny, ktoré zdôvodňovali potrebu vykonania zápisu vecného bremena formou záznamu, tak ako to v tomto prípade bolo jednoznačne preukázané - verejný záujem obyvateľov Mesta P.

ohľadom prístupu do priestorov cintorína, bol podľa názoru súdu záznam vykonaný v súlade s ustanoveniami zákona č. 66/2009 Z.z., ako aj v súlade s uvedeným článkom Ústavy SR.

Súd neakceptoval ani námietku navrhovateľa v tom zmysle, že postup správneho orgánu pri zápise záznamu v zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. bol neoprávnený a týmto záznamom bolo zasiahnuté do vlastníckych práv navrhovateľa, pretože predmetný záznam vecného bremena bol vykonaný v prvom rade vo verejnom záujme, čo sa týka pozemku pod stavbou užívanom vlastníkom, t.j. Mestom P. ako miestnej komunikácie, ktorá slúži ako prístupová cesta k cintorínu, ktorý je vo vlastníctve Mesta P. V tomto prípade verejný záujem, ktorý tu preukazuje Mesto P. podaným návrhom, jednoznačne je verejným záujmom v prospech všetkých obyvateľov Mesta P.

Správny orgán preto postupoval v súlade s intenciami ustanovení zákona č. 66/2009 Z. z., ako aj zákona č. 162/1995 Z. z.

Súd zdôraznil, že vykonaným záznamom ako úkonom evidenčným v správe katastra nehnuteľnosti nedošlo v žiadnom prípade k zásahu do vlastníckych práv navrhovateľa, pretože záznam nemá vplyv na vznik, zmenu, ani zánik práv k nehnuteľnostiam s poukazom na obsah ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.

S poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (10 Sžr 174/2011 a iné) preto krajský súd podľa § 250v ods. 3 O.s.p. návrh ako nedôvodný zamietol. “

20. Z uznesenia krajského súdu je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval krajský súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Krajský súd s odvolaním sa na platnú a účinnú právnu úpravu relevantných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ako aj na citovaný čl. 20 ods. 3 ústavy ústavne súladným spôsobom vyjadril svoj právny názor k jednotlivým námietkam sťažovateľky. Napadnutý rozsudok krajského súdu obsahuje jasné a zrozumiteľné dôvody, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia, ktorým návrh sťažovateľky zamietol. Prijaté právne závery so zreteľom na skutkový stav nemožno považovať za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne

a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné. Krajský súd v napadnutom rozsudku podľa názoru ústavného súdu primeraným spôsobom reagoval na argumentáciu sťažovateľky a vysvetlil dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

21. Okolnosť, že sťažovateľka sa s výrokom napadnutého rozsudku krajského súdu nestotožňuje, nezakladá porušenie označených práv a slobôd. Ústavný súd k tomu poznamenáva, že základné právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie garantované ústavou a Listinou základných práv a slobôd neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ho ani účelovo chápať tak, že jeho naplnením je vyhovieť všetkým návrhom účastníka konania (napr. II. ÚS 4/94, I. ÚS 8/96, II. ÚS 157/09).

22. Ústavný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 S 6/2012 z 15. februára 2013 nemohlo byť porušené. Sťažnosť sťažovateľky bolo preto potrebné pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

23. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľky ústavný súd nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2013